

Betænkning, afgivet af Kommissionens Flertal.

(K. Sindballe. N. H. Bache. Eigil Bramsen. J. Bülow. V. E. Gamborg. Fr. Grønwald. Helper. L. N. Høidt. M. C. Jensen. Mads Lambert. William Malling. Vilh. Nielsen. Valdemar Olsen. J. Rudfeld. Holger Sebbelov. V. Skovgaard-Petersen. S. Tetens. C. Will. C. Th. Zahle).

En Lovgivning om Tilsyn med Forsikringsvirksomhed kunde tænkes at sætte sig forskellige Opgaver. Den kunde gaa ud paa Regulering af Antallet af Forsikringsvirksomheder efter Samfundets Behov til enhver Tid eller tilsigte Kontrol med, at Forsikringsvirksomhed blev drevet paa en for de forsikrede betryggende Maade. I sidste Henseende kunde der være Tale om Kontrol med Selskabernes Soliditet og med, at den enkelte forsikrede fik rimelige Vilkaar, saavel hvad Forsikringsbetingelser som hvad Præmie angaar.

Den nyere Tids Tilsynslovgivning indskrænker sig hovedsagelig til at søge Selskabernes Soliditet sikret, og Kommissionens Flertal har under sine Overvejelser fulgt den historiske Linie. Man har ment, at det laa helt udenfor Kommissionens Opgave at drøfte Betimeligheden af, at Staten søgte at regulere Tilbudet af Forsikring efter Samfundets Behov eller maaske selv tog Monopol paa Forsikringsvirksomhed eller paa visse Arter af saadan Virksomhed. Man har ligeledes ment, at det ikke var Kommissionens Opgave at drøfte Muligheden og Forsvarligheden af en prisregulerende Lovgivning paa Forsikringsvæsenets Omraade. Hvad endelig Spørgsmaalet om en Kontrol med Forsikringsbetingelsernes Rimelighed angaar, er Forholdet det, at en skandinavisk Kommission for Tiden er i Færd med at udarbejde et Forslag til Lov om Forsikringsaftaler, der maa antages bl. a. at ville gaa ud paa Indførelse af visse præceptive Regler, og som muligvis ogsaa vil tillægge Domstolene en almindelig Beføjelse til at sætte aabenbart urimelige Forsikringsvilkaar til Side. Allerede som Følge heraf har Kommissionen ment at burde lade Spørgsmaalet om Kontrol med Forsikringsbetingelserne helt ude af Betragtning. At der er Grund til at holde Spørgsmaalet om Sikring af Soliditeten for sig, vil ogsaa ses, saasnaart man overvejer, hvilket Organ der skal udøve en eventuel Kontrol. Thi medens en eventuel Kontrol med Forsikringsbetingelserne mest passende kunde udøves paa den Maade, at Domstolene fik Beføjelse til at se bort fra urimelige Vilkaar, vil det paa Forhaand være indlysende, at en Kontrol med Selskabernes Soliditet maa udøves af et administrativt Organ.

En Lovgivning af den Art, der herefter bliver Spørgsmaal om, har vi i dansk Ret allerede for Livsforsikring, for Sparekasser og for Banker. Spørgsmaalet er, om en saadan Lovgivning ogsaa bør gennemføres for anden Forsikringsvirksomhed end Livsforsikring.

Der kan anføres Grunde for at gøre Forskel paa Livsforsikringsvirksomhed og anden Forsikringsvirksomhed.

For det første er de Hensyn, der fører til at indføre Kontrol med Livsforsikrings-selskabernes Soliditet, særlig stærke. Et Livsforsikrings-selskab opsamler meget store Kapitaler, der økonomisk maa opfattes som Sparemidler, der tilhører de forsikrede. Og et Livsforsikrings-selskabs Evne til at opfylde sine Forpligtelser er ikke givet med dets Soliditet i det Øjeblik, da Forsikringen tegnes, eller indenfor et kortere Tidsrum derefter. Tværtimod gaar der normalt lang Tid mellem Forsikringskontraktens Ind-